

[C. F. Sørensen.]

Statistik, vilde det vise sig adskillige Gange, at Hovedstadsbeboerne var i Mindretal, baade i Det kongelige Teater og andre Steder, hvor Livet leves lyst og let. Derfor er det urigtigt at lægge alt over paa København. Det er en Statsopgave, som jeg tror, at hele Landet har Gavn af, og det er en Kulturopgave, som man ikke maa se bort fra.

Jeg nævnte før en Bemærkning, som fhv. Kirkeminister Povlsen var fremkommet med. Jeg vil gerne af Folketingstidende citere en anden Udtalelse af det samme ærede Medlem af Folketinget, fhv. Kirkeminister Povlsen, fordi jeg synes, at det kan ikke siges bedre, ikke siges smukkere og ikke siges sandere. Det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde i Folketinget:

„Jeg mener imidlertid ikke, Mindretallet har Lov til saa stærkt at understrege Teatrets Betydning for Hovedstadskommunerne, at det derved i høj Grad undervurderer den store Betydning, som Teatret har for det hele Land. For det kan man dog ikke komme bort fra, at Det kongelige Teater har en meget stor Betydning, er en Kulturfaktor af høj Rang for hele vort Folk. Der kommer jo her til København ude fra hele Landet unge Mennesker, som tilbringer nogle af de bedste Aar af deres Liv herovre, og de henter store Kulturværdier gennem Det kongelige Teater og drager atter ud i Landet og er med til at udnytte disse Kulturværdier til Fordel for Landets Befolkning. Det er dog noget, man ikke maa glemme.“

Jeg tiltræder ganske Hr. Povlsens Udtalelser, og jeg vil have Lov til at sige, at enhver, der overværer de Forestillinger, hvortil Hovedstadskommunerne giver Tilskud, og hvoraf den første fandt Sted i Gaar Aftes som en Præsentationsforestilling, vil forstaa, hvad det drejer sig om her. I en Diskussion med en æret Kollega fra Københavns Kommune i Gaar Aftes angaaende den Glæde, der prægede alle ved at overvære denne Forestilling i Det kongelige Teater, udtalte jeg: Det er rigtigt, det, som her er begyndt. Hvis Ungdommen efter et Besøg i Det kongelige Teater forstaaer, hvad der bydes dem her, og lægger 2 Gange 1 Kr. 05 Øre til Side, som ellers skulde være anvendt til daarligere Biografbilletter, til at købe en billig Billet til god Kunst for, saa vil det danske Folk, det danske Samfund høste Nytte deraf. Jeg er ikke Biografhader, tværtimod, jeg elsker at se Films, men det skal være gode Films. Der ødelægges mange Værdier hos de op-

føres i Filmsteatrene. Men det er ikke Films, vi skal diskutere, derfor vil jeg ikke gaa længere ind paa dette Spørgsmaal; ellers var her sikkert Grund til at bruge nogle af de haarde Ord mod daarlige Films, som Venstres Ordførere, ikke saa meget i dette høje Ting som i det andet høje Ting, anvendte om Det kongelige Teater.

Da jeg var ganske ung og begyndte at komme i Det kongelige Teater — det var den af mange Mennesker saa foragede Kunst- art Operaen, der trak mig derhen —, begyndte jeg helt oppe paa Kvisten, i den øverste Etage, paa en Billet, der dengang vistnok laa under 1 Kr. i Penges Værdi. Man fortalte mig da — jeg kunde ikke se det selv, jeg saa daarligere dengang, end jeg ser nu —, hvad jeg senere har erkendigt mig om er rigtigt, at der over Prosceniet staar „Ei blot til Lyst“. Det er ikke alle, der gennem Aarene lærer at forstaa, hvad det betyder, at „Ei blot til Lyst“ netop er anbragt paa dette Sted. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) nikkede, da jeg citerede denne Sætning fra Det kongelige Teater, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem forstaaer det; han har den Fordel at være Lærer. Jeg tror derimod ikke, at alle det ærede Medlems Menings- og Partifæller ud over Landet forstaaer, hvad det betyder, derfor var det en Opgave for det ærede Medlem at oplyse i den ham tilgængelige Presse, hvad „Ei blot til Lyst“ betyder. Men det ligger maaske ikke inden for det ærede Medlems Interessesfære at fortælle det, thi saa vilde en hel Del af den Surhed, en hel Del af den Modstand, som findes inden for Venstre mod Det kongelige Teater og den Kunst, som der fremføres, maaske falde bort.

Jeg har et rigt Materiale, har store og rige Kilder at øse af, og jeg kunde ligesom baade den højtærede Minister og det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds godt blive ved, baade i een Akt, to Akter og mange flere Akter; men jeg skal lige saa lidt som de ærede foregaaende Talere, som jeg har anerkendt for den Kortfattethed, hvori de fik indkapslet det, de vilde sige, bidrage til at forlænge Debatten. Jeg kan tilsige Ministeren mit Partis Støtte til at gennemføre dette Forslag. Selv om det maaske ikke bliver det endelige, selv om det maaske ikke er det helt rigtige, saa tror jeg, at det er det nærmeste, det er det bedste, der har været fremme i mange Aar. For de mange Interessers Skyld, der er knyttet til Det kongelige Teater, til hele vort Folks Kultur o. s. v., tror jeg, at vi bør vedtage dette